

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. Quæ sit & dicatur Parochia, & quæ requirantur ad constituendum Ecclesiam parochiale, & in quibus illius jura consistant?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

§. VIII.

Quam pœnam incurvant, sepelientes eos, qui jure prohibentur sepeliri in loco sacro; vel qui prohibitis & illicitis modis inducunt aliquem ad eligendam sepulturam in suis Ecclesijs.

Qui interdicti tempore, in casibus non permisis, defunctos, scienter in loco sacro sepeliant, vel qui taliter presumunt sepelire, aut mandant, vel procurant, publicè scilicet excommunicatos (denuntiatos aut vitandos) vel no-

minacim interdictos, vel ultimorum nifestos, ipso facto sunt excommunicati. *Ceo quod videantur graviter delinquisi voluntariè, scienter, & sponte, priuata temeritate duicti hoc faciant in contemptum clavium; & non abholendo hac excommunicationis, nisi per arbitrium Episcopi Diocesani, cuius iniuria fuit irrogata, competenter satisfactionem fecerint, prout fuerit in Clementia eos, qui i.b.t.*

Ad secundum qualitatem superius ponsum §. 2.b.t.

TITULUS XXIX.

DE PAROCHIIS, ET ALIENIS PAROCHIANIS.

I.

Qua sit & dicatur Parochia, & qua requirantur ad constitutandam Ecclesiam parochiale, & in quibus illius jura consistant?

*P*arochia nonnunquam latè, & immixtiè pro certa alicuius Diocesis Ecclesia, quæ habet populum, certis limitibus distinctum, cuius populi curam habeat Rector, vel Presbyter illius Ecclesie, in ordine ad Sacra menta administranda: & hinc ad constituendam Ecclesiam Parochialem communiter tria requiruntur, fons baptismalis, jus sepiendi, & cura fori penitentialis; po-

testas scilicet ligandi & solvendi in conscientia, ac alia Sacra menta in huic Ecclesia populo ministranda: quamvis horum aliqua alia etiam Ecclesijs non parochialibus, competenter sint, ex speciali privilegio, aut per consuetudine, raro tamen hec una eidemque Ecclesia comprehenduntur.

Jura autem parochialis in his partibus consistunt 1. quod in illa Ecclesia Parochiali parochiani de jure communiter baptismum, & alia Sacra menta pergere debent: 2. quod diebus festis divinam ibidem audire debent, si nullo privilegio, aut justa de causa, ex recepta consuetudine exclusum.

aut alijs ex privilegio, vel concessione &c. non possint hæc talia ministrare, prout plurimis concessa facultas hæc est. 3. quod nuptie in Ecclesia illa solemnni ritu celebrentur, & nubentes benedicantur. 4. Quod in illa Ecclesia, aut ejus coemeterio sepeliantur mortui regulariter, prout dictis jam patet. 5. Denique quod decimæ, oblationes, & primitiae, illi solvantur &c. in quibus tamen omnibus attendenda confuetudo, specialia privilegia, & singulare concessiones &c.

§. II.

An fines Parochiarum prescribi possint?

REsp. negativè, ita ut nec limites, qua tales, parochiarum, nec quæ finibus cohæsent, unquam prescribi possint. super eo 4. b. t. dummodo constet de finibus talibus, quod legitimâ auctoritate constituti sint, ut ne scilicet perpetuis mutationibus, & perturbationibus consequentibus locus detur: & quamvis Episcopus v. g. Ecclesiam aliquam intra alterius Diœcesis prescri-

bere possit, ut suæ jam jurisdictioni subjecta sit, si tamen hæc sit constituta ad designandos fines illius Diœcesis, aut cohæreat finibus talibus, præscribi non potest, quia in illo casu non confunduntur termini, sicuti confunderentur in posteriore casu.

§. III.

Quomodo dividendus sit Episcopus inter Episcopum lapsum in heres, sed reversum ad fidem, & ex dispensatione receptum, ac inter Episcopum eidem substitutum?

Videatur de hac rare praxis speciali quæstione c. si Episcopus h. e. uti & de illis, que in §. 4. subsequentे per duo capitula explicantur, c. nullus; & c. significavit, s. b.e. cum nihil peculiare contineant, quod non latè constet ex alibi dictis.

TITV.

